

ІНФОРМАЦІЙНО-ЦИФРОВИЙ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ ПРОДУКТ В ОСВІТІ

Табацкова Г.В.

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри економіки підприємств
Миколаївського національного аграрного університету
м. Миколаїв, Україна*

Як і будь-яка інша сфера, наука завжди була тісно пов'язана з цифровими та комп'ютерними технологіями. Без них існування науки дуже ускладнилося. Робота з цифровими технологіями та матеріалами вимагає критичного, рефлексивного, відкритого та перспективного мислення щодо їхнього прогресу. Це також вимагає використання цифрових ресурсів у відповідальний, безпечний та етичний спосіб.

Оскільки комп'ютерні технології в науці повною мірою виконують свої функції і зовсім скоро не буде потреби шукати альтернативи, розробка заміни комп'ютерних і цифрових систем зараз є доволі складним і нелогічним заходом.

Низький рівень цифрової компетентності освітян усіх рівнів зумовлений застарілими методами навчання, відсутністю стандартів цифрової компетентності, системи підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників з питань цифровізації освіти та недостатньою доступністю цифрових технологій для всіх учасників освітнього процесу [3].

Незважаючи на це, у них світле майбутнє, тому перспективи справді непогані, що пов'язано із новими поколіннями гаджетів, складними комп'ютерними процесорами та моделями роботизованих пристроїв, які краще підходять для виконання конкретних завдань на регулярній основі, ніж люди. Інформаційно-комунікаційні технології вважаються необхідними для планування спільної діяльності учасників освітнього процесу на сучасному рівні розвитку освіти, оскільки вони дозволяють виконувати широкий спектр завдань [1].

Інформаційно-комунікаційні технології є інструментом для зростання когнітивних можливостей, встановлення цифрової грамотності, а також спроможності та готовності здобувачів освіти творчо вирішувати комунікативні та комунікаційні завдання, з якими вони стикаються зараз і які очікують їх у майбутньому в професійних починаннях. Таким чином, для науково-педагогічного працівника вже недостатньо простого використання комп'ютера, Інтернету, а виникає

необхідність проходити навчання з використанням інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ).

Сьогодні від науково-педагогічного працівника вимагається: постійне вдосконалення та покращення своїх комунікаційних та інформаційних навичок за допомогою використання цифрових інструментів у власній діяльності; заохочення розвитку навичок критичного сприйняття інформації; навчання здобувачів освіти розпізнавати неправдиву інформацію та відокремлювати факти від суджень; вміння захиститися від ризиків, пов'язаних з перевантаженням інформацією і використовувати можливості медіа, а саме – системно працювати над впровадженням медіаграмотності [5].

Здатність використовувати цифрові, медіа та інформаційно-комунікаційні технології, розуміти та критично оцінювати різні аспекти цифрових та медіа-матеріалів, а також успішно спілкуватися в різних контекстах – усе це вважається компонентами цифрової компетентності.

Професіонали в галузі науки та освіти повинні розуміти, як цифрові технології можуть сприяти співпраці, комунікації, творчості та інноваціям. Вони також повинні знати про функціональні особливості, обмеження, наслідки та ризики, пов'язані з використанням цих технологій. Нарешті, вони повинні розуміти загальні принципи, механізми та логіку, які лежать в основі розвитку цифрових послуг, що постійно розвиваються, а також основи використання та роботи різноманітних цифрових пристроїв, комп'ютерних програм та мереж.

Наведемо основні сфери, в яких науково-педагогічний працівник міг би застосувати свою цифрову компетентність:

- розробка спеціалізованих програм професійного розвитку та методичних рекомендацій для науково-педагогічних працівників, які працюють в епоху цифрових технологій;

- розробка, перевірка та вдосконалення планів і навчальних програм професійного зростання та підготовки науково-педагогічних кадрів відповідно до потреб ринку праці;

- оцінювання сформованості цифрової компетентності працівників під час атестації та сертифікації, а також під час оцінювання та самооцінювання їх трудової діяльності;

- виявлення та створення стратегій подолання цифрового розриву між професійним розвитком науково-педагогічних працівників та професійними деструкціями, такими як кризи, деформації, стагнація щодо цифровізації освітнього процесу.

Список використаних джерел:

1. Цифровізація науки та сучасні тренди її розвитку.
URL: <https://ojs.ukrtlogos.in.ua/index.php/liga/issue/download/26.03.2021/485>

2. Цифрова трансформація освіти і науки. URL: <https://mon.gov.ua/ua/tag/cifrova-transformaciya-osviti-ta-nauki>
3. Цифровізація як нова реальність України. URL: <https://lexinform.com.ua/dumka-eksperta/tsyfrovizatsiya-yaknova-realnist-ukrayiny/>
4. Hackernoon, Wm Leler. Why Flutter Uses Dart. 2018. URL: <https://hackernoon.com/why-flutter-uses-dart-dd635a054ebf>
5. Хмарні обчислення. 2021. URL: <http://integritysys.com.ua/solutions/pricatecloud-solution/>